

1943, august 8. Berlín. — Prípís R. Brandta, šéfa osobného štábu ríšskeho vodcu SS, leg. radcovi Wagnerovi do vodcovho hlavného stanu s ďalekopisným hlásením o plánoch K. Sidora na slovensko-poľsko-českú federáciu.

Milý kamarát Wagner!

Ríšsky vodca SS obdržal ďalekopis, ktorého odpis prikkladáme. Prosi Vás, aby ste naznačili pánu ríšskemu ministrovi zahraničia, či netreba dať Slovákom jasne najavo, aby nestrácali nervy.

Heil Hitler!

R. B{randt}
SS obersturmbannführer

1 príloha

Odpis

Ďalekopis z 8. 8. 1943.

Ríšskemu vodcovi SS a šéfovi nemeckej polície!

Podľa hlásenia z Ríma mal slovenský vyslanec vo Vatikáne, Sidor, rozhovor s jedným našim spravodajským dôverníkom, ktorému líčil svoje plány do budúcnosti. Keďže podľa jeho mienky je vojna pre os stratená, pokúsil sa nadviazať spojenie s poľskou emigrantskou vládou. Cieľom má byť začatie neoficiálnych rokovaní o založení slovensko-poľsko-českého štátneho zväzku. Sidor ráta s tým, že by tento zväzok našiel súhlas u Anglo-Američanov. Beneša odmieta ako prílišného šovinizistu a teoretika. Sidor sa chce opierať viac o Poľsko. Ostatne aj slovenský vyslanec v Quirinale Galvánek prejavuje defetizmus a pokladá vojnu za prehratú.

dr. Kaltenbrunner v. r.

The National Archives of the United States, Washington. Microcopy „T-175“, roll 75/2593659—2593660. (Z nemčiny preložila HT.)

lenia ŠVBM, ktorý znie takto: „11. 10. 43. Vzhľadom na rozkaz ministra N. O. prohloubit přípravy povstání za předpokladu hlavní pomoci z SSSR odeslán plk. Pikovi (čj 184/taj. 3. odd) telegram, aby vstoupil v jednání s činiteli SSSR o vyslání org. skupin s radiopřístroji a trhavinami na Podkarp. Rus, o zajištění a dopravě zbraní pro slovenskou armádu, event. i do histor. zemí, o dodání výstroje pro 1 motodivizi, 2 tankové a 2—3 pěší divize, jakmile pozemní doprava do CSR bude možná.“ (SÚA Praha, O 61-19-9/53.)

V polovici októbra prišla do Londýna zpráva čs. veľvyslancu Zd. Fierlingera, ktorá zhrnuje stanovisko sovietskych kruhov k otázke podpory pri organizácii čs. jednotiek a pri budovaní čs. jednotiek a v prípade povstania na čs. území. Fierlinger o tom píše: „Dne 14. října jsem presidentovi hlásil, že jak jsem již před časem oznámil, SSSR se rozhodl poskytnout nám maximální podporu pro další organizaci našich jednotek, i pro případnou akci doma a při budování naší nové armády. Dají nám k dispozici veškerou nutnou výzbroj a výstroj, hlavně pak zbraně ze zásob ukořistěného materiálu, jak to bylo námi žádáno. Radí nám opatřit našim jednotkám původní stejnokroj naší domácí armády a jsou ochotni učinit hned nutná opatření, poukazující na nepříznivý dojem doma, kdyby naše armáda přišla v cizích stejnokrojích. Na návrh našich vojenských úřadů, aby byla v SSSR organizována jedna peruť, rozhodl Stalin osobně, že nám bude dán k dispozici prvotřídní letecký materiál, mechanikové a pomocné služby pro jeden letecký pluk, tak jak tomu je v případě francouzských leteckých formací. Měli bychom tedy najít přibližně 40 našich pilotů. Pluk by byl doplňován postupně z kádrů, které by procházely výcvikem.“

K této své zprávě jsem dodal, že veškerá tato rozhodnutí jsou již důsledek nového vývoje našich vzájemných vztahů a antipacace formálního uzavření připravované smlouvy, která by samozřejmě znamenala též politickou pomoc se strany SSSR v každém směru. Bylo by podle mého názoru žádoucí použít naší brigády ve vhodném okamžiku pro obsazení východních oblastí republiky, jakmile se sovětská armáda přiblíží k našim hranicím. Vyžadovalo by to dobře připraveného pluku. Z pochopitelných důvodů se nechci o podrobnostech šířit. Podobná akce by mohla být velmi účinná v poslední fázi války.“ (Zd. Fierlinger, „Ve službách CSR“, II, Praha 1948, s. 160—161.)

Viď ďalej dokument čis. 28.